

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 8 - època 2 - número 49 - octubre 2000 - exemplar gratuït

**El curs
estrena
Institut**

**La Sala,
ja sí**

**Festes
rècord**

reproducció digital

RÀPIDA

Sense fotolits ni planxes.
Correu electrònic per a la
recepció de les feines.

DE QUALITAT

Molt similar a l'òfset, fins i
tot amb el color.

PERSONALITZADA

Dades variables per a
missatges curts.

A MIDA

Només els exemplars
necessaris. Molt rendible
en els tiratges.

I amb solucions per a cada aplicació:
Llibres, revistes, dossiers, catàlegs, cartells,
memoràndums, opuscles, pancartes...

En blanc i negre **i en color**

Una trucada, una visita! Tot un centre de serveis en el món de la **impressió.**

Dr. Samsó, 39 - Argentona - Tel. 93 756 07 20* - Fax 93 756 10 90 - A/e: impremta@infonegocio.com

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 49 - Octubre 2000 - 3.500 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Arenas, E. Merino, F. Molist i A. Rodríguez.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU i PP.

Rúbriques: F. Catà, R. Bigorra, Lluís S. Morgan, A. Rodríguez, L. Soldevila, R. Vila.
Col·laboradors periodístics: Oriol Burgada, Mercè Pérez.
Fotografies: A. Burguera, M. Calvo, M. Duran, A. Güell, X. Lorente, J. Rios.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Cartellera de suro amb retalls fotogràfics del nou Institut.
Fotografia de Marc Duran.

6-9. El Nou Institut

El reclamat equipament educatiu comença el curs seguint els terminis previstos, tot i que falten alguns últims detalls per polir. El centre ofereix moltes i noves prestacions als alumnes d'Argentona i rodalies. El seu director, Miquel Badia, aprofundeix en la matèria en una entrevista amb *Cap de Creus*.

10-11. La Sala del poble

Pagesos i Ajuntament signen la cessió definitiva de la Sala Argentona a la vila. La firma, celebrada amb una gran festa popular, posa en marxa la maquinària municipal per aconseguir subvencions per tornar a obrir l'edifici en condicions.

12-13. Més públic que mai

Les festes d'estiu superen el sostre dels 100.000 visitants malgrat la presència d'una pluja intermitent. El càntir de l'any aixeca polèmica.

15. Un aiguat històric

Un fort temporal d'aigua deixa en poques hores més de 100 litres per metre quadrat. En el seu pas per la vila s'emporta contenidors, converteix carrers en rius i provoca algunes destrosses.

22. Aqstics, l'últim crit musical

La formació rockera argentonina viu un primer aniversari feliç com a telonera dels Lax'n Busto.

23. Argentona per Ayaviri

Un grup de vilatans creen una ONG pel desenvolupament de la localitat de l'Altiplà del Perú.

25. Esports: Carles Moliné, cent per cent futbol

Retrat del temperamental coordinador tècnic del Futbol Club Argentona.

Editorial

El nou Institut suposa un gran salt de qualitat i el fruit d'una històrica lluita. Pel mig hi ha hagut cinc anys de barracots. L'Institut però, ja està. Ara toca la Sala. L'edifici és municipal a tots els efectes i comença un altre repte: la remodelació i la seva reobertura.

L'Institut i la Sala

Entrem sens dubte en una nova era en el món de l'ensenyament secundari a Argentona. El nou Institut suposa un gran salt de qualitat i el fruit d'una històrica lluita de molt temps. Si mirem enrera, recordarem bé les dificultats primer per aconseguir el terreny i després per la concessió de la subvenció autonòmica. Pel mig hi ha hagut també cinc anys de barracots, d'espera en una situació precària per l'estudi, després de la qual els alumnes han agraït òbviament l'estrena del nou edifici, ple de serveis i funcionalitats, encara que no estigui acabat del tot. Entre el que caldrà solucionar (també a altres zones del poble i del Maresme) hi ha la canalització i absorció de l'aigua, un dels problemes que van quedar en evidència just després d'un temporal que feia anys que no es veia. L'edifici es troba en un cul de sac, propici a recollir totes les aigües que baixen del nucli central de la població. L'Institut però, com aquell qui diu, ja està. Ara toca la Sala. Després d'un any tancada, ha arribat el moment que durant dues dècades s'havia esperat i que per raons d'uns o d'altres s'havia resistit. Ara ja es pot dir: l'edifici és municipal a tots els efectes després de l'acord davant de notari entre pagesos i polítics. Després d'aquesta maratoniana persecució de la *Patatera*, comença un altre repte que en principi ha de trigar menys anys a concretar-se (ja se sap que parlant de la Sala...): la remodelació i la seva reobertura.

Carta de l'alcalde

Alguns diuen que el govern no té cap programa i que tot el que ara es fa ja és el que ells proposaven. Mai podran demostrar efectivament que ells també ho haurien fet; el govern actual té un programa molt clar, una línia d'actuació coherent, i l'està portant a terme amb decisió, tenint molt clar on es vol arribar i fent camí per arribar-hi.

Fer les coses... d'una certa manera

Era el president Tarradellas el que deia que *cal fer les coses d'una certa manera*. S'han de fer, però no n'hi ha prou amb això, ja que cal fer-les de la forma adequada. *S'han de fer sempre en positiu, tot buscant la manera que puguin afavorir la majoria de la població*. L'actual equip de govern, format per L'Entesa i el PSC, ha treballat molt i ha fet moltes coses en aquest primer any de govern. Sempre és possible fer més i contínuament hem d'intentar millorar. Ens agradaria anar més ràpids però a vegades no és possible, sobretot després de tants anys de paràlisi en les actuacions municipals. Tanmateix, *en aquest darrer any s'ha fet molt més que en els anys anteriors. Els resultats que s'estan aconseguint són clarament positius pels ciutadans i ciutadanes d'Argentona*. A més, *volem la màxima informació i transparència per a tothom. També ens convé rebre les opinions i les reaccions de la gent del poble*.

Davant d'això, *ens trobem amb una oposició bàsicament destructiva i negativa*. Alguns diuen que el govern no té cap programa i que tot el que ara es fa ja és el que ells proposaven. Aquests tenen diversos problemes: primer, que mai podran demostrar efectivament que ells també ho haurien fet; segon, que el govern actual té un programa molt clar, una línia d'actuació coherent, i l'està portant a terme amb decisió, tenint molt clar on es vol arribar i fent camí per arribar-hi. Tot això ells, durant molts anys, no ho han fet. I això els molesta.

D'altres tenen el mateix esperit destructiu. A més, es dediquen a intentar "vendre" que tot el que es fa a Argentona és gràcies a ells. Però només "venen" fum, només fan "brindis al sol". A l'hora de la veritat tot són paraules i grans declaracions que s'emporta el vent, perquè no hi ha res concret al darrere. I ja tenim molts exemples clars per a demostrar-ho.

Les coses s'han de fer, però d'una certa manera. Els regidors som els representants de la ciutadania d'Argentona i, com a tals, no estem aquí per posar-nos medalles ni perquè ningú ens reconegui res. *Estem aquí per complir amb la nostra obligació: treballar i aconseguir el màxim de coses per a Argentona i per a la millora del benestar i la qualitat de vida de la majoria de la població de la vila*. Els ciutadans i ciutadanes d'Argentona són intel·ligents i, per tant, saben valorar les coses que es fan i de la manera com es fan.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

Camí de Santiago

Aquest estiu un grup de joves hem fet el Camí de Santiago. Aquesta activitat va ser organitzada pel Centre Atenea per donar resposta a la necessitat dels nois i noies adolescents de buscar un sentit al temps de lleure. En total vam participar-hi 15 persones, i totes vam realitzar tot l'itinerari previst. Vam marxar amb tren des de Barcelona el dia 6 de juliol per començar a caminar en el primer poble de Galícia per on passa la ruta, O Cebreiro. Vam preveure unes etapes més curtes a l'inici, per acostumar-nos-hi, i augmentàrem la dificultat amb els dies. A Galícia, els albergs per pelegrins són de la Xunta, i allí pots dormir, fer-te el menjar, reposar, fer amistats... Els pelegrins es lleven, en general, molt aviat per aprofitar la fresca del matí, i també per poder arribar, trobar lloc i sobretot llitera. Nosaltres hem dormit a terra 3 dies i 6 dies en llits. Pel que fa al menjar vam alternar els restaurants amb menús barats i els dinars que ens fèiem nosaltres als albergs. En el camí hem descobert que podem passar amb molt poca cosa, un parell de samarretes, de pantalons, roba interior, que has d'anar rentant (gairebé ningú no ho havia fet mai) per poder fer servir l'endemà. Tot el que portes a l'esquena de més t'impedeix caminar. Homes i dones gallecs ens han ajudat força, ens han prestat estris de cuina, ens han portat el menjar en cotxe a l'alberg, ens han portat un company que no podia més... Hem conegut persones amb un coratge fora de mida, hem fet amics i amigues... Hem vist que el món no s'acaba en la nostra rutina ni el nostre horitzó, sinó que milers de persones lluiten per fer un món més gran, més just, més solidari. Tot això i molt més, a cada un en el seu cor, ens ha portat el Camí de Santiago. Més informació www.geocities.com/centreatenea.

Lluís Castells

Per una Festa Major plural

Les festes majors, en general, són l'«excusa» perfecte per tal de reunir gent d'allò més diversa, tant pel que fa a l'edat com als hàbits culturals i d'oci de cadascú. Aquesta convivència, ni que sigui puntual, és enriquidora per l'intercanvi de diferents punts de vista que ens convida a entendre

i a acceptar aquells que ens envolten però amb qui potser no tenim un tracte quotidià.

En canvi, en els *pubs* i discoteques que sovintegem la majoria de gent jove, l'accés cada cop està més restringit: a més de pagar, has de superar la prova de «caure-li en gràcia» al porter. A la majoria d'aquests espais exigeixen un perfil de client establert com a vàlid segons la «política» del local, i qui no s'hi correspongui no hi accedirà.

Així, no hi ha la possibilitat de discutir -sempre que sigui de forma constructiva- ni d'intercanviar parers amb gent diferent a un mateix, ni per tant d'aprendre a ser més comprensius i respectuosos. Tant de bo l'esperit de les festes majors no perdi el seu caire popular i de trobada. En elles ningú pot dir que se sent encasellat, al contrari, pot contemplar que es pot conivir d'allò més bé amb qui només et veus un cop l'any.

Noemi Abril

Per què ha tancat Tapapous?

Quan vam iniciar l'aventura d'editar *Tapapous* sabíem perfectament que, a les dificultats pròpies de qualsevol producte que surt per primera vegada al mercat, hi haviem de sumar la competència deslleial que significava la distribució gratuïta de la revista municipal *Cap de Creus*, una revista que per la seva qualitat i pel seu contingut va molt més enllà d'un simple butlletí municipal. És a dir, sabíem perfectament que posar una sabateria si l'Ajuntament regala sabates era una empresa difícil i arriscada.

Tot i això, vam creure que una manera diferent d'enfocar els temes i les informacions, des d'una estricta independència política i institucional, ens permetria a la llarga consolidar un «ninxol» de mercat suficient per mantenir la publicació. És a dir, caldria entre un any i dos per passar de les pèrdues als beneficis, segons els càlculs acadèmics més convencionals de l'economia periodística.

Durant el temps necessari -fixat inicialment en un any-, la Junta del Centre Parroquial es faria càrrec de la inversió, amb l'objectiu de donar al poble una publicació independent com havia tingut en altres moments de la seva història recent. Però aquesta intenció ha avortat abans d'hora per diverses circumstàncies concurrents. D'una ban-

da, la meteorologia d'aquest estiu ha fet fracassar una gran part de les activitats organitzades a l'Hort del Rector, fet que ha provocat un greu problema financer al Centre Parroquial. D'altra banda, les pressions procedents de diferents sectors de la societat argentonina -algunes d'elles sorprenents per la seva procedència- han desanimat els promotors. Unes pressions que, per si soles, no haurien fet naufragar *Tapapous* però que sumades als problemes econòmics han creat una situació insuportable.

En aquestes circumstàncies no quedava cap més opció que plegar.

Josep M. Fàbregas

(Extracte de la carta enviada)

Caixa Laietana amb els avis i la Llar

A la foto de dalt moment en què el Sr. Joan Garcia, director de l'oficina d'Argentona de la Caixa Laietana, fa entrega al president del Casal d'Avis d'una subvenció per la compra de les ombrel·les, taules i cadires per equipar la terrassa de l'esmentat Casal. L'Associació de Jubilats i Pensionistes vol agrair públicament a la Fundació de la Caixa Laietana la seva aportació. A baix, la Fundació Caixa Laietana de Mataró atorga un ajut de 200.000 ptes. a la Llar Santa Anna.

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 21 de novembre del 2000 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

HOLA INSTITUT, ADÉU BARRACONS

Una història interminable. El 19 de gener de 1995, l'aleshores conseller d'Ensenyament, Joan Maria Pujals, va presentar oficialment el nou Mapa Escolar de Catalunya, on figurava la construcció, com a prioritat 2, de l'Institut de Secundària d'Argentona. Malgrat que en aquell moment no hi havia data fixa de construcció, es va decidir que les classes de secundària es començarien a impartir en sis aules provisionals, conegudes com a barracots, a partir del curs 1995-1996. Les aules provisionals van tenir un pressupost de gairebé 34 milions de pessetes

i van ser instal·lades per l'empresa TEYCO, que curiosament després s'encarregaria de la construcció del nou edifici. Els problemes van començar en descobrir-se que el nou IES d'Argentona s'havia de construir en uns terrenys qualificats com a zona verda propietat del Ministeri d'Hisenda. Això significaria un llarg camí per aconseguir la cessió d'aquests terrenys, la seva requalificació com a zona d'equipaments, la posterior presentació d'un projecte i la construcció. Amb el temps, els mòduls prefabricats van anar apareixent per cobrir les mancances. L'AMPA va proposar, en aquella època, que perquè els alumnes no haguessin de fer classes en condicions precàries, les classes podrien traslladar-se a l'edifici de la Velcro. Finalment, però, els terrenys van ser requalificats a finals del 97. Un cop superat aquest pas, calia una partida de la Generalitat perquè el Ministeri d'Hisenda signés l'ordre de cessió. Un pas que no es va produir fins a l'aprovació dels pressupostos catalans del 98, a principis d'aquell mateix any, que atorgaven 547 milions per les obres i 16 per la redacció

del projecte. Tot començaria a ser una realitat el 22 de maig de l'any passat quan, amb la presència del conseller d'Ensenyament, Xavier Hernández, es va posar la primera pedra de l'equipament.

Ha estat un camí llarg i costerut però finalment Argentona disposa d'un nou Institut d'Ensenyament Secundari. Després de cinc anys fent classes en barracons, els nois i noies han aconseguit tenir un edifici amb les darreres innovacions. El nou IES, situat a la part sud del poble, prop de la Riera, acull uns 500 alumnes. La majoria procedeixen d'Argentona però també n'hi ha de Dosrius i Òrrius ja que l'IES també dona servei a aquestes dues poblacions veïnes. Una plantilla de 53 professors s'encarreguen d'impartir-los classes en una superfície útil de 3.465 metres quadrats més 1.000 metres de circulació de patis. Els nois i noies fan classes en 22 aules. A més, disposen d'una aula taller, una de música, una d'idiomes, una de plàstica, una d'audiovisuals, una de dibuix, una de tecnologia, dues d'informàtica, dues de complementàries i dues d'atenció personalitzada. Tenen també 3 laboratoris, una biblioteca, un gimnàs i un menjador cafeteria.

La inauguració de l'Institut. El nou Institut va obrir les seves portes el 15 de setembre, però la totalitat dels alumnes no hi van anar fins el 25 de setembre. De moment, no s'ha celebrat cap inauguració oficial. I és que, tal com han decidit conjuntament els responsables del centre escolar, els alumnes i l'Associació de Pares, l'IES s'anirà inaugurant durant tot l'any. Així, per exemple, una vegada estiguin totalment enllestides les obres —es calcula que ho estaran cap a finals d'octubre o principis de novembre— es farà una jornada de portes obertes durant la qual es

farà una visita guiada per les instal·lacions i un petit pisolabis. Encara està pendent de decidir si es replantarà la palmera que ha estat símbol de l'Institut i si es farà alguna actuació musical.

Les pluges afecten l'Institut. Els 106 litres per metre quadrat que van caure a Argentona el 19 de setembre passat van ocasionar el primer problema important del nou IES. La forta descàrrega va impedir que els embornals instal·lats a les immediacions de l'edifici poguessin absorbir tota l'aigua que baixava. Davant d'aquesta

situació, l'AMPA de l'Institut va enviar, l'endemà mateix de la inundació, una carta a la delegada territorial d'Ensenyament, Aurora Danés, exposant les seves preocupacions. Així, van manifestar-li la seva preocupació per la "irresponsabilitat de la empresa constructora, que no havia fixat de manera convenient els llistons que aguanten els vidres situats a la part superior dels envans que separen les aules dels passadissos". Sembla que dos d'aquests vidres, de grans dimensions, van volar per un cop d'aire i un d'ells va caure a poca distància d'una professora. Tanmateix,

però, els pares van reconèixer l'eficàcia amb què havia actuat el Departament d'Ensenyament i l'empresa constructora, que, en tenir present el problema, va arranjat-lo. D'altra banda, l'AMPA també va mostrar el seu desacord amb la manca d'infraestructura per canalitzar les aigües que s'acumulen, inevitablement, a l'Institut procedents dels carrers de les rodalies i dels desguassos d'alguns habitatges i pel fet que la claveguera central d'Argentona estigui justament situada sota el recinte escolar.

FOTOS: MARC DURAN

MARC DURAN

Per parlar de tot aquest tema es va convocar a principis d'octubre una trobada conjunta a la qual van assistir el director de l'IES, alguns representants de l'AMPA, l'arquitecte responsable de les obres de l'edifici, l'arquitecte municipal, l'alcalde, el regidor d'Obres Públiques i la regidora d'Ensenyament. La solució que es va decidir entre totes les parts implicades va ser la construcció d'un mur que protegeixi l'edifici i l'aixecament de les voreres de l'avinguda dels Països Catalans.

La biblioteca fora d'hores. Un dels nous espais dels quals disposa l'edifici de l'Institut és la biblioteca, on els alumnes poden acudir, des del 16 d'octubre passat, fora d'hores de classe per fer les consultes que considerin necessàries, estudiar o fer treballs en equip. Aquesta innovadora proposta, nascuda arran de l'aula d'estudis de l'Escola Francesc Burniol, ha estat possible gràcies a la inversió realitzada per l'Associació de Pares, que s'ha encarregat de comprar els quatre ordinadors connectats en xarxa dels quals disposa, i que ha assumit també el sou d'una professora que controla i regeix la biblioteca durant les dotze hores a la setmana que està oberta fora d'horari escolar. La biblioteca roman oberta els dimecres i els divendres durant tres hores, i els dilluns, dimarts i dijous durant dues. Els diners, segons el portaveu de l'Associació de Pares, Josep Maria Fàbregas, procedeixen de la subvenció municipal que l'Ajuntament atorga anualment a les entitats de la vila, de les aportacions dels ajuntaments de Dosrius i Òrrius i de les quotes dels socis de l'AMPA.

«Fa il·lus

ENTREVISTA A MIQUEL BADIA,

-Què s'ha guanyat amb el nou edifici?

-S'ha millorat molt, però la diferència més important són els barracons. Ara tenim més espais i, per tant, l'organització és més fàcil. D'avantatges n'hi ha molts perquè tenim instal·lacions que no

teníem. Tenim laboratoris, biblioteca, pistes esportives... Pel que fa a les mancances, n'hi ha en qüestió d'equipament però està previst que s'aniran solucionant en breu. L'IES està força complert tant en equipaments com en espais.

MARC DURAN

Miquel Badia té quaranta anys i és director de l'Institut d'Ensenyament Secundari d'Argentona on, a banda d'aquesta tasca, també exerceix de professor de ciències naturals. Va arribar a la vila fa cinc anys, on es va establir i va començar a lluitar perquè els alumnes del seu institut disposessin d'un edifici en condicions. Ara, cinc cursos acadèmics després ho ha aconseguit.

ció estrenar»

director de l'IES d'Argentona

-Amb el nou IES s'ha pogut dir adéu als barracots, una manera força incòmoda de fer i impartir classes.

-Els primers van col·locar-los el mes d'agost del 95. Van causar una certa alarma perquè van aparèixer vells i destrossats i, és clar, quan els vam veure ens vam quedar molt parats de pensar que al mes de setembre s'havien de començar les classes allà. Però realment, després veus que el tema funciona així. Els barracons que s'han endut d'aquí són per utilitzar en altres llocs. Els reformen ràpidament i els tornen a utilitzar.

-Com han estat les classes aquests darrers cinc anys?

-Les meves, les de ciències naturals, es feien en un petit laboratori que, a més de ser petit, es compartia amb física i química. En canvi, ara, tenim un laboratori més gran i, a més a més, és només per nosaltres, els de física i química en tenen uns altres. Això fa que treballem més còmodament.

-I la resta d'assignatures?

-El que hem intentat durant aquests cinc anys és que la formació i les activitats que feien els alumnes siguessin de la mateixa qualitat que si haguessin estat en un edifici d'obra. El que sí és veritat és que estar en barracons comportava nombroses incomoditats, com per exemple, la calor, el fred, les coses s'espatllaven molt més... També hi

havia molta complicació organitzativa.

-Un dels problemes més importants va sortir a la llum el 1997 quan es va comprovar que els barracons eren vulnerables i que era molt fàcil accedir-hi i endur-se'n coses.

-Bé, sí, de fet això s'ha mantingut fins al final. Eren unes instal·lacions molt vulnerables i durant aquests cinc anys han sofert agressions múltiples i, més que mai, aquest últim estiu.

-Les pluges d'aquest mes de setembre, tot just estrenar-se l'edifici, han posat de manifest nous problemes.

-L'IES és en un terreny enclotat i aleshores, amb les darreres pluges, que sembla que van ser excepcionals –tot i amb això l'edifici hauria d'estar preparat per situacions excepcionals–, vam patir problemes d'inundació. Els tècnics que han dissenyat l'Institut asseguren que les instal·lacions estan preparades per desaiugar tota la pluja que pugui caure dins el recinte, el problema és que va entrar aigua d'alguns carrers del voltant. Ara hem celebrat una reunió amb els responsables de les obres i l'Ajuntament per decidir quines actuacions ha de fer l'Ajuntament per canalitzar les aigües dels carrers circumdants i aconseguir que no entrin dins l'IES.

Amb els accessos està previst que per l'avinguda dels Països Catalans i per Peons Caminers hi hagi circumval·lació perquè

no s'acabin convertint en un cul-de-sac. Això està projectat i per tant està previst fer-ho.

-Com han estat els primers dies al nou Institut?

-Han estat embolicats. Hem hagut de conviure, professors i alumnes, amb els treballadors, que anaven acabant l'obra. És per això que es va marcar un calendari des del Consell Escolar que va ser aprovat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat, de manera que els primers dies els alumnes només van haver de venir unes hores per conèixer el centre i fer un primer contacte. No ha estat fins el 25 de setembre que s'ha començat amb normalitat. Tot i que a la part dels patis falta alguna cosa per acabar, el funcionament és normal.

-I què en diuen els alumnes, del nou edifici?

-En general, tots estem contents. No sé si és perquè hem "patit" cinc anys de barracons o què però la veritat és que professors i alumnat estem molt satisfets. A més, a banda de les comparacions amb la situació anterior pensem que és un IES pràctic, funcional i on es treballa de gust. Penso també que pels nois venir a treballar aquí dóna una alegria que abans no tenien. I la veritat és que molts ho manifesten. Crec que la motivació i la predisposició pot canviar. Fa il·lusió estrenar quelcom nou.

LA PATATE

La Sala Argentona passa a mans del poble després de gairebé 20 anys de negociacions entre Agropecuària i Ajuntament

A mitjans dels anys 40 s'inicià la construcció del gran edifici. En la imatge, els operaris aixecant la teulada.

Final del culebrot. *Fumata blanca* entre pagesos i polítics. Finalment, el famós conveni de la Sala Argentona va quedar dat i beneït, signat i ben lligat. En un acte davant de notari, les dues parts van firmar el 28 de juliol passat el document de traspàs de l'edifici a la vila. L'alcalde, Antoni Soy, ho anunciava públicament a través del ple d'aquell mateix vespre. La firma notarial era l'últim tràmit d'un llarg procés de negociació que, en principi, ja es va acabar d'aclarir la primavera passada després de la inclusió en el text del conveni del següent fragment: "La Cooperativa cedeix gratuïtament a l'Ajuntament [...] la plena propietat de la finca urbana denominada la Sala". Calia, però, esperar el vistiplau de la Direcció Gene-

ral d'Administració Local, que va arribar el juny. Els pagesos, de moment, continuaran utilitzant el magatzem annex de la Sala Argentona fins que el consistori els proporcionï un nou local a canvi.

Satisfacció general. El batlle argentoní felicitava tot el poble i totes les persones que han lluitat en un moment o altre per aconseguir aquest important equipament. "És una prioritat del govern i tractarem d'accelerar la seva reforma tant com sigui possible". El president de la Cooperativa Agropecuària, Josep Pallarolas, es mostrava també satisfet per haver complert el desig de l'Assemblea de l'entitat de donar la Sala al poble. "Ara caldrà que el poble reclami a l'Ajuntament que

l'arregli al més aviat possible. Esperem que no triguem els mateixos anys que hem trigat per firmar el traspàs". La regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, reconeixia que ara la pilota es troba a la teulada de l'Ajuntament. "Ens planteja el repte de posar-la al dia, d'arreglar-la, de poder-la obrir en condicions perquè els argentonins la puguem gaudir. A vegades feia una mica de por pel que suposava aquest repte. És una aposta forta". Des de CiU, Josep Maria Esteve assegurava estar satisfet que s'hagi fet realitat "una vella aspiració en la qual hem treballat tots plegats durant molts anys. Ha estat una cursa llarga. El que cal ara és fer el possible per obrir-la aviat perquè portem més d'un any ja sense Sala". El portaveu

RA, AL SAC

del PP, Fede Ureña, comentava que era una llàstima tenir un edifici infrautilitzat, un edifici "que podia ser un emblema lúdic, cultural, de la vila. La seva definitiva municipalització obre el camí per aconseguir-ho. Ara cal imaginació per trobar subvencions. Nosaltres hi volem ajudar i hem encetat contactes amb Madrid". Per celebrar la consecució de la Sala per part del poble, el passat 8 d'octubre es va fer una gran festa popular a la Plaça Nova amb refrigeri, actuació musical dels December Quartet, i la participació de molts vilatans.

Recerca de diners. Prop de 400 milions de pessetes es calcula que seran ne-

La Sala Argentona en l'actualitat tancada al públic.

cessaris per la restauració completa de l'equipament (370 milions per les obres i 27 pel projecte). Des de l'Ajuntament s'han demanat ajuts a totes les administracions: des de la Unió Europea passant per l'Estat i fins a la Generalitat. A aquests dos últims ens, se'ls ha sol·licitat

a través d'una moció (Entesa-PSC-PP) que incloguin una partida per la Sala de 100 milions de pessetes cadascun als seus pressupostos del 2001. El grup parlamentari del PP va presentar també una proposició no de llei a l'hemicicle català per l'arranjament de l'edifici que es va aprovar per unanimitat (sense cap quantitat concreta). Per altra banda l'Escola Tècnica d'Arquitectura Superior de

Sant Cugat del Vallès, que va signar un conveni de col·laboració amb l'Ajuntament l'1 d'agost passat, ha estat treballant als últims mesos en diferents projectes de remodelació de la Sala. Altres empreses especialitzades també ho estan estudiant.

Una mica d'història

Un edifici del 1949. La guerra civil havia acabat. Començava la dura etapa de la reconstrucció del país. En aquest període neix la idea d'aixecar les parets de la Sala Argentona, un local públic de grans dimensions per acollir espectacles culturals i activitats socials, que el poble sempre havia necessitat i mai havia tingut. L'impulsor del projecte és Julià Carbonell, que aleshores ocupava simultàniament els càrrecs d'alcalde i de president de la Hermandad Sindical de Labradors y Ganaderos d'Argentona. Carbonell convenç els pagesos i els comerciants de la vila per col·laborar econòmicament en l'empresa. L'Ajuntament es compromet a posar-hi el terreny, que agafa una bona franja de la plaça Gran. El cedeix a canvi de poder utilitzar el futur edifici durant les festes majors d'hivern i d'estiu. Poc després es crea una comissió Pro-local que acorda que els pagesos

reservin cinc cèntims per cada quilo de patates que treguin dels seus camps.

Finançament privat. Durant tres anys els socis agricultors aportarien un total de 485.000 pessetes, mentre que els botiguers contribuirien amb 25.000 ptes. Alguns estiuencs també van voler posar-hi el seu granet de sorra (15.000) i s'acabaren recaptant 525.000 pessetes. L'obra, sota la direcció de l'arquitecte matoroní Miquel Brullet i Montmany, es va començar pels volts del 1944 després d'adjudicar-la al contractista local Julià Pallarólas per un pressupost de 197.000 ptes. Quatre anys més tard se signava oficialment l'acord de cessió del terreny (1.369 m²) per part de l'Ajuntament al Sindicat Agrícola. El 1949, tot i no estar totalment acabada, la Sala Argentona ja es va inaugurar. A partir d'aleshores, va començar

la seva explotació com a espai d'espectacles: sobretot de cinema, però també de balls i altres actes socials i culturals.

Decadència. La Sala va ser un edifici rendible fins al 1978. A partir d'aquí, es va anar arrossegant un dèficit que obligaria a tancar-la. El 82 es clausurava el cinema que allotjava. En l'última projecció es van veure: *El rabino y el pistolero*, i el Bond, *La espía que me amó*. En aquesta època, poc abans del tancament, els pagesos van llançar una oferta de venda al consistori de 17 milions de pessetes. El govern Suarí va presentar una contraproposta de compra a la baixa (7 milions) que no va satisfer l'Agropecuària. Anirien passant anys i anys sense que ni ajuntaments ni juntes de la Cooperativa es posessin d'acord per convertir l'edifici en municipal. Sempre sortia alguna pega per una banda o altra.

Sant Domingo encara es deu estar fregant els ulls. La febre per Argentona va arribar a límits insospitats. La vila va ser materialment presa pels visitants, que, desafiant la pluja, van omplir carrers i places per seguir de prop una nova edició de la Fira Internacional de la Ceràmica i la Terrissa i els actes de Festa Major. En el seu balanç general, la regidora de Cultura i Festes, Margarida Colomer, assenyalava la pluja com a inoportuna protagonista: "Ha estat una particularitat. Sempre plou un dia. I enguany ha estat una constant: fora de l'últim dia, els altres dies ha plogut. Tot i així la gent amb paraigua ha anat assistint a tots els actes de festa major. L'oferta jove, la Garrinada, també s'ha desenvolupat molt bé. La Fira ha anat estupendament, al Museu hi han entrat gairebé 3.000 persones, s'han venut 7.000 exemplars del cànir de l'any i s'ha esgotat l'edició de 300 cànirs de vidre".

Una xifra històrica. El director de la Fira, Oriol Calvo, parlava de més de 100.000 visitants en el certamen d'enguany, una quantitat que supera les d'edicions anteriors: "La xifra dels 100.000 ja ens ha quedat petita, hem assolit un nou rècord. No hi ha hagut col·lapses però vam estar a punt d'arribar-hi. Aquest cop els matins han estat les estrelles. Abans circulava poca gent al matí per la Fira. Ara en canvi s'ha vist tant de públic com a la tarda. Fins i tot això ens fa replantejar l'horari de cara a l'any que ve. Alguns terrissaires ens proposaven d'obrir a les 10 en comptes de les 11, i és que aquest any a les 10 ja hi havia moltíssima activitat". Tot aquest èxit es produïa tot i haver plogut la tarda de divendres, cosa que va frenar part del públic. Dissabte i diumenge, però, es va poder recuperar, i de quina manera, el ritme. Amb motiu dels 50 anys de la Festa del Cànir es va fer una edició de 300 cànirs de vidre que ja es van acabar el primer dia, una demanda que ha obligat

Rècord de visitants

Les festes d'estiu i la fira terrissaire porten més públic que mai a Argentona malgrat l'aparició de la pluja

MARC DURAN

El sostre històric dels 100.000 visitants va quedar superat amb escreix. El poder de convocatòria de la vila, de les seves festes i de la Fira Internacional (amb terrissaires d'Algèria, Bali, Grècia...) va posar-se de manifest un any més, tot i que l'aigua tampoc no va faltar a la cita. Va ploure cada dia una estona, excepte en la jornada de tancament. La forta presència de públic va estar a punt de col·lapsar Argentona, fet que farà replantejar els horaris, sobretot de la Fira, de cara a l'any que ve. El polèmic cànir del 2000 es va vendre força, però la sensació va ser el cànir de vidre realitzat amb motiu dels 50 anys de la Festa del Cànir i que es va esgotar el primer dia. Pel que fa a la Festa Major, Pep Sala, la Garrinada i els balls amb orquestres variades van resultar alguns dels actes més destacats.

a confeccionar una llarguíssima llista d'espera tot i el preu de venda: 15.000 pessetes l'exemplar.

Càntir polèmic. El càntir de l'any, una peça d'estil modernista, va vendre's entre crítiques fins a una quantitat considerable de 7.000 exemplars. L'atuell va ser polèmic perquè no va acabar d'agradar una part significativa dels col·leccionistes. "Quan es trenquen motlles, sempre hi ha polèmica. Ja sabíem que era arriscat aquest càntir perquè no era de terrissa dels que estem acostumats. Hi ha hagut divisió d'opinions però estem contents d'haver-lo fet diferent, especial. Jo crec que amb el pas del temps a la gent li agradarà més", comentava Calvo. La Fira va comptar amb terrissaires vinguts com sempre d'arreu del món. Les grans novetats van ser Grècia, Algèria (Àfrica) i Bali (Àsia). Un artista de la Catalunya Nord (Rosselló, França) es va encarregar d'estrenar el certamen amb l'exposició monogràfica titulada "Terres de llum". El mateix matí del dia 4 d'agost l'aixecada del càntir va acaparar totes les mirades. En la segona edició del concurs femení, una jove Margarida Bagot s'imposava a la resta aixecant l'atuell dels 90 quilos. En l'apartat masculí, el triomf va anar a les mans d'Isaac Clavé després d'un desempat (160 quilos). Cap dels participants va aixecar el càntir González, el de 200. Abans, l'alcalde, Antoni Soy, havia fet el tradicional vot de poble durant l'ofici de Sant Domingo. Soy va tenir un record especial pel desaparegut doctor Calvo i sobretot va parlar de la lluita contra les desigualtats.

Festa passada per aigua. La Festa Major va arrencar, com darrerament, abans de la repicada de campanes. El dia 2, en un Saló de Pedra força ple, es va presentar el llibre *Retalls d'història del CIC d'Ar-*

gentona. *Bàsquet Femení* d'Esteve Canal, acte que va conduir el periodista Pere Artigas (Director General d'Audiovisual Esport) i en el qual va faltar per problemes de salut, l'autor. Una mirada nostàlgica al millor equip de la història del bàsquet argentoni. Més tard, a l'Hort del Rector, més de 400 persones van assistir a un dels plats forts del 2000, el concert de Pep Sala, el cantant osonenc, un dels membres del desaparegut Sau. L'endemà, cap al vespre, la pluja va donar el primer avís. Enmig dels titelles de Binixiflat caigueren quatre gotes que van mantenir la incertesa en un correfoc que al final es va fer. Els Diables i els Carranquers de Cervera van oferir una bona pirotècnia amb desenllaç a la plaça Nova, un escenari que sense el parterre central va poder acollir gairebé tots els actes de festa major amb més comoditat.

Dos actes ajornats i un de suspès. L'endemà la pluja sí que va fer mal. Des de quarts de cinc de la tarda i fins quarts de vuit va caure aigua amb intermitència, cosa que va obligar a ajornar l'espectacle infantil de Nets i Polits pel dissabte al migdia. La nota anecdòtica va ser veure

com l'esbart dansaire va escenificar el ball de gitanes sota l'element líquid. Els gegants, això sí, no van poder acompanyar-los per perill de caigudes en un terra massa moll. El concert del vespre de la Principal de la Bisbal va poder salvar-se també, tot i que el públic abans va haver d'eixugar les cadires o trobar un plàstic sobre el qual asseure's. El dissabte, el matí esportiu (victòria a la cursa de Jaume Planas i Marcela Sánchez) va transcórrer amb un temps ben assolellat. A la resta de la jornada, tot normal fins a les onze de la nit aproximadament, en què va tornar a tapar-se fort i a ploure. L'obra de teatre del Centre *La dama del mar*, prevista a l'Hort del Rector, va haver de suspendre's fins el següent dissabte. En principi, el ball amb Salsa de Reyes semblava que prendria el mateix camí, però amb retard, cap a les dues de la matinada, es va acabar fent. Els ritmes cubans van ser assaborits, però, per poc públic. El diumenge, es va restablir el bon temps, tot i que van tornar a haver-hi trons: els de la repicatronada, encesa per l'artífici local, Joan Padrós, a la plaça Nova. Dòmino, petanca i pedalada també van donar joc a la jornada de tancament. A la tarda plantada de gegants i un concert solidari de música ètnica. Per cloure, les havaneres que havien faltat l'any anterior i el ball de fi de festa amb els sons ben moderns d'Apache.

La Garrinada. L'Escola Bernat de Riudemeia va ser el gran escenari de la primera edició de la Garrinada. La festa juvenil va tenir entre d'altres coses interessants xerrades sobre urbanisme, autogestió d'espais joves, i repressió i criminalització; representacions teatrals (Terraqua) i musicals (Brams); i un sopar popular amb ball de bastons i melodies tradicionals.

Records

Lluís S. Morgan

MARC DURAN

Glorias imperiales

Entre els meus records escolars dels anys 40 hi ha aquell llibre d'"història", de lectura obligada, titulat *Glorias imperiales*. La vida de Viriato, el cabdill extremeny-lusità, els desinteressats conquistadors de l'Amèrica amics dels indis, "Isabel y Fernando", artífexs de la unió espanyola, etc., allà quedaven de tal manera reflectits que movien a sentir l'"amor patrio" en gran manera.

Ara els historiadors moderns ens diuen que quan va morir Isabel, el rei Ferran va deixar les regnes de Castella i va tornar a regir, per separat, el regne catalano-aragonès i que va casar-se amb Germana de Foix. Imaginem-nos per un moment que el fill que varen tenir hagués sobreviscut, l'hecatombe! I és que els historiadors catalans, i diuen també que els bascos i els gallecs, són la pera! Mira que parlar pàgines i pàgines senceres de l'abnegació dels defensors de la Barcelona del 1714 i fer-ne la festa nacional i no parlar de l'Isidre Lluçà, aquell timbaler del Bruc, que tocant el timbal, ell tot sol, va foragitar tot un exèrcit estranger. Imaginem-nos també que en comptes de tocar el tambor s'hagués estat tocant les castanyoles (vull dir les seves parts íntimes); si així hagués passat a hores d'ara seriem francesos.

Amb tot això, els membres de la "ilustre Real Academia de Historia", amb molt d'encert, han posat el crit al cel. Què és això de parlar de Ripoll "bressol de Catalunya" o de Manresa "el cor", de Vic, d'Igualada... i no parlar de Móstoles, Quintanilla de Onésimo o Alcahuete de la Sierra? Sort que diuen que ens posaran una placa per unificar-nos, si més no la posaran en els cotxes.

I sort també que deu quedar en el més profund record d'algun senyor de l'"Academia" la lectura d'aquell llibre, *Glorias Imperiales*, que ens movia a sentir Espanya "Una, Grande y Libre" talment com somiava en José Antonio, el de la camisa blava.

L'aqüeducte Dosrius-Barcelona perd milions de litres d'aigua al seu pas per Traià, on nega força zones agrícoles

Inundacions a Traià

L'aigua és un bé natural gairebé insubstituïble. Diuen molts experts en aquest camp que les canonades actuals d'arreu solen perdre un tant per cent considerable de l'aigua que porten. No obstant això, els fets que s'han detectat als últims mesos a la nostra vila sobrepassen amb escreix aquests percentatges. L'aqüeducte de Dosrius a Barcelona, al seu pas pel veïnat de Sant Jaume de Traià, presenta una escandalosa fuga d'aigua que ni l'empresa propietària, AGBAR (Aigües de Barcelona), ni la que en fa el manteniment, Sorea, han sabut localitzar, però sí pal·liar, a les últimes setmanes. Segons tècnics de l'Ajuntament d'Argemona, només al mes de juliol es calcula que es van perdre prop de 20 milions de litres d'aigua. La canonada dona subministrament a la ciutat comtal i a diferents zones del Baix Maresme. Al mes d'agost les pèrdues van baixar perquè es va ajustar el cabdal a la davallada de la demanda (per les vacances). Al mes de setembre els problemes van tornar a pujar de to.

Greuges pels veïns. La fuga, ja de per si greu, va provocar desperfectes a les propietats dels pagesos de la zona. Un d'ells, Miquel Boba, va veure com la seva mina d'aigua quedava desbordada repeti-

dament. A més, tenia un camí de llambordes que ara ha desaparegut. Un camí que li servia per arribar en cotxe a la finca i que ara no pot utilitzar perquè en un tram s'hi ha fet un forat de tres pams. Malgrat tot, Boba no és els dels més afectats. Els seus veïns, de la finca de Can Polseguera, van patir inundacions als seus conreus que es van convertir en autèntiques basses després de tant de temps baixant aigua sense mesura. "Més que conreus, semblen arrossals de Tortosa", explicava Boba.

L'Ajuntament exigeix solucions. El govern municipal ha demanat ja diverses vegades per conductes oficials la solució d'aquest afer posant-lo en coneixement d'AGBAR i també de l'Agència Catalana de l'Aigua de la Generalitat. L'única resposta que ha trobat fins ara ha estat una millor graduació del cabdal de la canonada, amb la qual cosa "es perd la meitat aproximadament del que es perdia abans", apunta la regidora d'Urbanisme Montse Brugal. "Amb això no n'hi ha prou i no pararem fins que es resolgui del tot". El regidor de Medi Ambient, Lluís Viladevall, ha afegit que és incoherent que des de les administracions "es promogui el consum racional d'aigua i que les grans companyies s'ho saltin a la torera".

MARC DURAN

Aiguat abassegador

El fort temporal del 19 de setembre provoca l'entrada de l'aigua a llars, botigues, i fins i tot a equipaments com el Museu del Càntir i el nou Institut

Les escales de Cap de Creus

Carrer Joan XXIII

Un veí del carrer Sant Ferran a qui li va entrar aigua a casa. Els veïns del carrer Josep Soler i Ctra. de Vilassar també van patir força problemes

Carrer Les Parres

El Nou Institut de Secundària va veure com rebia un bateig inesperat en algunes dependències. En el Nou Museu també hi va entrar una mica d'aigua en trencar-se una canal

Carrer Dolors Monserdà

L'espai deixat pels barracons desmuntats de l'antic Institut

El carrer Gran era un riu que es va endur algun contenidor i tot

Va arribar a caure una torreta a l'avinguda Espanya

Una ullada a l'ensenyament

Entesa per Argentona (L'Entesa)

El Consell Municipal és el lloc de debat, de reflexió, d'iniciatives per a un projecte educatiu de poble. Aquest ha de ser el motor per prioritzar fites i objectius a treballar. El curs passat vam apostar per treballar fort el fracàs escolar. Encara hem d'avançar més en la detecció de problemàtiques infantils, la coordinació i la informació d'ajudes de tipus escolar a familiars.

Es podria dir que en aquests moments el factor dominant són les obres: l'edifici de l'institut que estrenem aquest curs, la construcció de l'escola bressol del Cros, l'ampliació de l'escola Francesc Burniol i les obres d'adequació de la Bernat de Riudemeia. Aquesta última va ser inaugurada el 1932. Per tant ja era hora que es fes un estudi tècnic general i s'adeqüés als temps moderns. Només falta concretar els terminis, però l'acord entre Ajuntament i Delegació és que es faci entre el 2001 i el 2003.

Hem de celebrar la subvenció d'una part dels Programes de Garantia Social (PGS), però n'hem d'aconseguir encara més; no en tenim prou. Els PGS han estat un projecte pedagògic encertat per aquells alumnes que no han aprovat la secundària obligatòria i esperem que ho segueixi sent.

No hem de perdre de vista que el centre d'orientació pedagògica que aglutina totes les persones d'Argentona relacionades amb l'ensenyament és el Consell Municipal d'Ensenyament (CME). És el lloc de debat, de reflexió, d'iniciatives per a un projecte educatiu de poble. Aquest ha de ser el motor per prioritzar fites i objectius a treballar. El curs passat vam apostar per treballar fort el fracàs escolar. Es van incorporar els tècnics dels Serveis Socials i els dels PGS per anar més coordinats. Es va crear una comissió dins del CME per fer un projecte que contemplés una manera possible d'ajudar aquells nois i noies que per situacions personals es pensen que no poden estudiar, es desanimen i perden l'estímul de fer-ho. Aquest projecte, negociat amb Ensenyament, esperem que funcioni aviat. Encara hem d'avançar més en la detecció de problemàtiques infantils, la coordinació i la informació d'ajudes de tipus escolar a familiars. Esperem que el nostre amic Jordi Pagès, director de l'Escola del Cros, pugui retornar a la feina amb normalitat ja que sabem que s'ha refet de l'incident ocorregut a finals de curs. Aprofitem també per reconèixer la tasca de tots aquells que d'una manera o altra participen en el món de l'ensenyament.

16

El centre i el comerç, un mateix interès

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

Hem posat en marxa un dictamen i l'estudi de les necessitats comercials de la vila. Ja se n'havien fet alguns altres, i és cert que fins ara han quedat relegats a l'armari de l'oblit. Els argentonins i argentonines no hem sabut o no hem volgut fer-los realitat. Aquesta vegada, fem una reflexió conjunta amb els qui han elaborat el projecte.

La vida del centre del poble i actualitzar i dinamitzar el comerç argentoní, són dues cares de la mateixa realitat. Argentona ha crescut molt i ens hem d'adaptar a aquesta nova situació, el repte és fer-ho en les millors condicions possibles.

El tema és complex, i mereix que s'actui amb una llarga i profunda reflexió que ens permeti a tots conèixer la millor manera d'adequar-nos als temps que corren, i així poder prendre les decisions que corresponguin de forma assenyada i valenta. Moltes vegades hem dit que aquest és un tema en el qual cal treballar des de les diferents parts implicades: l'estudi dels costums i comportaments dels ciutadans i de les ciutadanes; l'oferta comercial que existeix i la seva idoneïtat en l'espai i el temps, i les infraestructures comercials que l'administració ha de posar al servei de la població. Aquestes són algunes de les consideracions que cal tenir en compte.

Convençuts que és necessari i que no podem acumular més retards en aquest tema, hem posat en marxa un dictamen i l'estudi de les necessitats comercials de la vila. Ja se n'havien fet alguns altres, i és cert que fins ara han quedat relegats a l'armari de l'oblit. Els argentonins i argentonines no hem sabut o no hem volgut fer-los realitat. Aquesta vegada, fem una reflexió conjunta amb els qui han elaborat el projecte, el sector comercial argentoní, la Generalitat i l'Ajuntament. Tres dies de treball intens que s'han portat a terme sota la direcció de gent experta, que ja han aplicat resolucions semblants en diferents poblacions, de característiques diverses però algunes semblants a les nostres, ens donen més seguretat a l'hora de plantejar la dinamització del comerç. L'experiència de qui ens assessora i el treball conjunt amb els botiguers, ens anima a pensar que l'aposta futura la podem pactar amb bona part del comerç argentoní, i així podem emprendre pas a pas les reformes que cal per fer d'Argentona el poble dinàmic i engrescador que tots volem.

On és l'eficiència promesa?

Dia a dia es va posant en evidència que l'estat dels carrers i voreres del poble es va deteriorant tant pel que fa al ferm com pel que fa a l'enllumenat i a la neteja de carrers com a conseqüència de les pluges. Sobta veure cada dia més forats als carrers, més llums que no hi són o no cremen i les pedres, sorres i fangs acumulats després d'una pluja.

Denunciem aquest fet per la seva importància i alhora instem l'equip de govern que reaccioni enèrgicament endegant les accions necessàries per tal de donar-li el tractament corresponent.

L'estat de molts punts de llum demana un manteniment ampli tant pel que fa a la seguretat dels vianants com al mateix enllumenat dels carrers: fils encintats a l'abast de tothom com el que hi ha a la vorera del davant de la porta de l'Ajuntament i que ara s'ha tapat amb un con de tràfic; fanals que han desaparegut; bombetes foses, i al voltant de la plaça Ballot, carrer Bellavista, carretera d'Argentona a Vilassar, urbanitzacions, etc., els forats, pedres, sorra i fang que hi van quedar acumulats (i en alguns llocs encara hi són) durant molt temps.

Al camp de futbol nou, i com a conseqüència de l'emplaçament de la fira d'atraccions durant la Festa Major, les deixalles acumulades hi van restar tot un mes abans que algú de l'Ajuntament les anés a collir. L'estat que oferia, i tots els qui ho hauran vist ho sabran, era realment lamentable. Tanmateix, en molts indrets de l'extraradi del poble hi ha també força deixalles per recollir.

I ja finalment per tancar aquest escrit, cal esmentar l'escenari en què es va realitzar la inauguració de la Festa Major de Sant Miquel del Cros. Gairebé tot fosc i amb una presència molt minsa per part dels veïns (potser perquè la foscor no ajuda a sortir de casa o potser perquè estaven en desacord amb l'organització o potser per totes dues coses alhora). Se'ns fa difícil pensar que un alcalde que governi pugui acceptar inauguracions tan negres com les viscudes aquests dies passats al Cros. On és l'eficiència promesa?

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

L'estat de molts punts de llum demana un manteniment ampli tant pel que fa a la seguretat dels vianants com al mateix enllumenat dels carrers. Al camp de futbol nou, i com a conseqüència de l'emplaçament de la fira d'atraccions durant la Festa Major, les deixalles acumulades hi van restar tot un mes abans que algú de l'Ajuntament les anés a collir.

On és l'eficiència promesa?

Treballar per al poble

El Grup Municipal Popular vol, des d'aquestes pàgines, puntualitzar les declaracions fetes pel Sr. Antoni Soy, alcalde d'aquesta vila, a Ràdio Argentona, en les quals afirmava que el nostre grup s'està "posant moltes medalles" respecte a diversos assumptes que portem arrossegant des de fa molt de temps i que, creiem, són molt importants per a tots els vilatans i vilatanes.

Nosaltres, quan vam decidir presentar-nos a les eleccions municipals, ho vam fer amb l'única intenció de treballar per a la nostra vila fent servir tots aquells instruments que estiguessin al nostre abast.

El Sr. Soy fa servir legítimament els mitjans de comunicació de la nostra vila per informar de les tasques que realitza el seu equip de govern. Si, com ell va declarar tant durant la campanya electoral com quan va prendre possessió de l'alcaldia, volia que a l'Ajuntament fóssim 7 + 6, ens preguntem per què li molesta tant que el nostre grup informi també del que està fent per la vila en assumptes com l'Institut, el Museu del Càntir, l'arranjament de la riera de Clarà, la Sala, etc., assumptes que, per cert, afecten tots aquells que vivim a Argentona.

Finalment, volem deixar clar que nosaltres continuarem treballant per a la nostra vila mal que li pesi a algú, perquè tenim ben clar que els nostres votants ho agrairan.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

El Sr. Soy va declarar tant durant la campanya electoral com quan va prendre possessió de l'alcaldia, volia que a l'Ajuntament fóssim 7 + 6, ens preguntem per què li molesta tant que el nostre grup informi també del que està fent per la vila.

Queda dit

Agustí Rodríguez

Estimo la llibertat

Deia el poeta Antonio Machado que "todo pasa y todo queda pero lo nuestro es pasar, pasar haciendo caminos, caminos en el mar". És un retrat perfecte d'un país imaginari que, després de moltes dècades de dictadura, va recobrar la llibertat. Els seus ciutadans van poder tornar a votar, a opinar, a parlar en la seva llengua, a escriure el que pensaven.

Amb el pas dels anys es va consolidar aquella democràcia i alguns dels seus representants la van prendre com a pròpia. Com si aquell país no hagués donat la seva opinió. Com si aquells ciutadans haguessin de seguir com *borregos* les directrius dels que han estat elegits per defensar els seus interessos. El més pervers d'aquest sistema és pensar que des d'un càrrec públic es pot controlar la societat; determinar qui escriu, qui pensa, qui pot parlar a través dels mitjans públics, i fins i tot exercir determinades pressions per esborrar del mapa aquells que només pretenen ser la veu de la seva ciutat, del seu poble, del seu barri.

En una ocasió un personatge, el nom del qual prefereixo no recordar, em va dir despectivament després d'expressar una opinió contrària a la seva que em quedava molt per aprendre. Espero que Déu m'ho permeti. Però les formes em van recordar aquell país imaginari que deia al principi i que durant moltes dècades va haver de suportar el feixisme i la dictadura d'uns polítics d'una qualitat moral més que reprobable.

Els articles per al proper número de **Cap de Creus** se'ns han de fer arribar el 21 de novembre del 2000 com a data màxima.

COSES DE LA VILA

Per la neutralitat dels mitjans

En el ple de setembre es va donar llum verda a la modificació del Reglament Orgànic Municipal per poder crear la Comissió Municipal de Comunicació d'Argenton (COMCA). Aquesta Comissió tindrà la missió, entre d'altres, de garantir la qualitat, independència, neutralitat i pluralitat política, social i cultural dels mitjans de comunicació públics municipals. La COMCA estarà integrada pel president i 8 vocals. El president serà l'alcalde o el regidor que delegui. Els vocals seran designats pel Ple amb el vot favorable de les dues terceres parts a proposta del Consell de Mitjans de Comunicació entre persones d'una reconeguda rellevància social, cultural o professional. Els membres de la COMCA es designaran per 4 anys i, en tot cas, *tots* cessaran a meitat de cada mandat municipal, independentment del moment en què hagin estat designats.

la ràdio a l'Estat. Aquesta obra teatral va ser un dels plats forts de la temporada d'activitats estivals del Centre a banda de les actuacions musicals (Pep Sala, Orquestra de Cambra del Maresme, Angela Suárez...), cinematogràfiques i màgiques (Lari, Jiménez). El temps, en general, no va acompanyar i això va provocar baixos índexs de públic.

Comencen els PGS

A mitjan setembre es va iniciar una nova temporada dels Programes de Garantia social amb els cursos de cambrer i cuiner (amb 11 inscrits) i d'instal·lador d'aigua, gas i electricitat (12). Aquests cursos, adreçats a nois i noies amb edats compreses entre els 16 i els 21 anys, en situació d'atur i sense qualificació acadèmica ni professional, permetran als joves tenir un diploma del mòdul professional, el carnet de manipulador d'aliments (en el cas dels cambrers i cuiners) i un certificat de pràctiques a empreses.

El contingut de les classes comprèn formació bàsica i tecnològica, orientació laboral, formació complementària i pràctiques al centre i a l'empresa. Enguany s'està gestionant la signatura d'un conveni entre l'Ajuntament i la delegació d'Ensenyament perquè nois de l'Institut que no hagin acabat l'ESO (menors de 16 anys) puguin prendre part als mòduls de garantia social i a algunes tutories.

Sopa de ràdio

Bona acollida del darrer muntatge de la companyia Trono Villegas que dirigeix i apadrina el popular membre del Terrat, Oriol Grau. *Sopa de ràdio*, que es va poder veure en dues sessions l'agost passat a la Sala del Centre Parroquial, és una divertida comèdia que pretén commemorar el 75è aniversari del naixement de

Una escena del muntatge *Sopa de ràdio*.

COSES DE LA VILA

Pallassa sense fronteres

L'argentonina Marta Hernández ha passat aquest estiu a Guatemala formant part del grup de teatre La Repera, que participava en una iniciativa de Pallassos Sense Fronteres i de dues ONG de la comarca del Maresme. L'objectiu del viatge era fer somriure els nens i nenes que viuen en el país centreamericà, que recentment ha patit una guerra civil. Hernández, juntament amb tres companys més (Jordi Saban de Mataró, Albert Zamaro d'Arenys i Rosa Bosch de Sant Pol), va representar l'espectacle *Guate-Ven-Y-Sueña*, un muntatge especialment creat pel viatge.

Antenes il·legals

El Ple va donar el seu vistiplau a l'enderroc de l'estació de telefonia mòbil de Retevisión que es va instal·lar sense llicència municipal en un edifici del carrer Badalona. L'empresa té fins a finals de novembre per fer efectiva l'ordre, si no ho haurà de fer el consistori passant la corresponent factura de despeses. Per altra banda, l'Ajuntament va precintat una altra antena (sense llicència) de la mateixa companyia situada a la urbanització de Can Raimí que, a més, ocasionava molèsties a un veí.

Penya renovada

La Penya Barcelonista d'Argentona va renovar l'agost passat la seva junta directiva. Les eleccions de l'entitat arribaven després que l'equip liderat per Josep Pont (durant molts anys al capdavant de la Penya) havia decidit que era el moment de donar pas a gent nova. D'aquesta manera, Joan Serra va sortir elegit nou president. Una de les primeres accions de la Junta va ser estrenar seu social al Restaurant Sant Jaume, on s'ha posat una gran pantalla de televisió per seguir els partits del Barça.

Subvencions diverses

En els últims mesos l'Ajuntament d'Argentona ha rebut una important quantitat d'ajuts d'altres administracions. De la Generalitat han arribat, entre d'altres, 30 milions pel nou cementiri, 12,5 milions per les obres de la Casa Gòtica (nova seu de l'Arxiu Municipal i de les oficines del Museu del Càntir), 8,2 milions per l'escola bressol del Cros (amb capacitat per 41 places) i 4 milions del programa d'Ocupació. De la Diputació han vingut 2,8 milions per l'arranjament de camins forestals, i de l'Agència Catalana de l'Aigua 1,6 milions per la neteja i arranjament de torrents (Cirés i Viver).

Una Diada poètica

La poesia va centrar bona part dels actes de l'Onze de Setembre a Argentona. Al migdia al Saló de Pedra de l'Ajuntament vell es va inaugurar oficialment l'exposició de l'argentonina Montse Mayoral titulada "Color i Paraula", una mostra inspirada en il·lustres poetes catalans i que va donar pas a un original muntatge pel 60è aniversari de l'afusellament del que va ser president de la Generalitat entre els anys 34 i 40, Lluís Companys. L'actor Lluís Soler (Esteve Padrós de *Laberint d'Ombres*) va encarregar-se de recitar diversos poemes patriòtics al mateix Saló davant més d'un centenar de persones. La primera part van ocupar-la poemes de Carner, Bartra i Brossa. La segona, va ser un recorregut cronològic que incloïa versos de Verdaguer, Espriu i Raimon, entre d'altres. A banda de tot això, hi va haver havaneres (el divendres anterior); un concert de la Barcelona Simfonieta (en benefici de l'ONG Amics d'Ayaviri); una xerrada col·loqui amb el diputat de CiU a Madrid Carles Campuzano, i la tradicional ofrena floral al monument a Rafel Casanova.

Contrallums

Llorenç Soldevila

Salamanca

La descoberta ha estat un acte d'enamorament instantani. La ciutat daurada, un oasi enmig del fulgor encès del groc dels camps de la *meseta*. El Tormes, com un cinnyell, la festeja amb vetes de verd esponerós, els àlbers resten migrats amb el rerefons de torres i torres de pedra, quina més monumental, quina més desafiant per ullprendre el viatger! Salamanca, desbordant d'art, ciutat de mel, destil·lada per la pedrera de Villamayor, rusc de marés fàcil de cisellar. Eça de Queirós la definí com "tota de pedra de color de rovell d'ou més treballada que una vaixel·la de plata". Vaixel·la, custòdia o retaule monumental del plateresc, que arriba a l'escenificació plena a la *Plaza Mayor*, a qualsevol hora un espai magnífic per a fer el *voyeur* sobre l'anar i venir de la vida...

Ciutat encantada, on, a estones, el temps hi sembla fer repòs. Només els fanals, rústics, ens parlen del segle XX. Llevar-se d'hora, a punta de dia, i perdre's per carrerons i places. El ressò de les soles sobre els còdols per uns moments materialitzen els passos de tants personatges il·lustres. El *Lazarillo* ens pot abordar a qualsevol cantonada o bé podem creuar-nos amb Fray Luís de Leon i Don Miguel de Unamuno camí cap a la càtedra. De nit, quin aire tan tebi es respira en els jardins de Calixto i Melibea! Lleus xiuxiueigs sobten darrera els paravents vegetals, com si la puta Celestina en portés alguna entre mans. De la muralla estant, la vista llisca cap als ulls del pont romà, el que acarrerava, primer, els combois de la ruta de la plata i, després, els polsosos peregrins de l'apòstol. El *verra-co* és, encara, testimoni silenciós de la capcotada que el pigall rebé de l'amo cec. Ara, ja ningú sent ni s'imagina cap so emès per la guillotina de testa. Tot és massa sorollós, som massa sorollosos i el ritme de les vides es vesteix de velocitats que s'acosten a la voràgine.

De vegades...

Rafel Bigorra

Després de la festa

Una vegada han desaparegut els 100.000 visitants que han circulat pels carrers de la nostra vila, aquesta ha quedat deserta. En la meua tasca diària d'anar a comprar el diari i el quart de quilo de pa, en enfil·lar la mirada al capdavant del carrer, no s'hi veu persona nada. L'únic ésser vivent que hi vaig trobar va ser un gat negre. Avui hi ha hagut una variant: el gat era de ratlles tirant a gris. La vila ha quedat tal com va quedar Tarascó, quan el seu fill il·lustre, el meu admirat Tartarí, va comprar al Duc de Mons una illa a la Polinèsia i tots els tarasconesos varen anar a poblar aquell contemporani paradís que batejaren com a Port Tarascó. Desitjo als convilatans que no corrin la sort dels agosarats repobladors, dels quals, entre les humitats (hi pluvia cada dia) i el bon sabor que trobaren els caníbals a les carns tarasconeses adobades amb les oloroses herbes de la Provença, en quedaren pocs. I aquests, en retornar al país, tingueren la convicció que el Duc de Mons els havia enredat i va caure sobre Tartarí el menyspreu de tot un poble. Fins i tot el meu admirat heroi va haver d'anar a viure a Belcaire, a l'altra banda del riu. Si bé calia preguntar als 100.000 visitants d'on venien, hauria estat interessant qüestionar als nostres vilatans on anaven. Quin mòbil els empenyia per lluitar amb els embats que comporta viatjar i per buscar amb minuciositat una solució a un cúmul de problemes que, si no es resolguessin, neguitejarien durant el viatge el vilatà conscient. Cal pensar qui regarà les hortensies o els geranis que guarneixen la terrassa. Cal desconectar l'endoll de l'antena de la televisió, l'aixeta de l'aigua ha de quedar tancada. És important passar pel banc i comprovar l'import del saldo, i si el vilatà és un home previsor deixarà un taló firmat i en blanc juntament amb el resguard del nínxol (hi ha tants accidents!). Una vegada complerts tots aquests extrems, el vilatà es converteix en Turista, personatge propens a ser espoliat, estafat, defraudat, rapinyat, etc.

COSES DE LA VILA

Nova pujada de l'aigua

Les tarifes del subministrament de l'aigua s'apujaran un any més. Així es va decidir per unanimitat en el ple de setembre per tal de poder fer front a diferents despeses. Entre aquestes hi ha les obres de l'ampliació de la canonada comarcal, que augmentaran el cabal i que fa Aigües Ter Llobregat (6 milions de ptes.); l'amortització del dret d'ús (9,5 milions); la compra d'aigua a Ter Llobregat (4 milions), i el manteniment del servei propi (3,5 milions). Tot plegat repercutirà de la següent manera en la butxaca dels consumidors d'ús domèstic: 33 ptes. pel primer bloc (de 0 a 24 m³), 51 pel segon bloc (de 25 a 48 m³) i 184 pel tercer (més de 48 m³). Pel que fa al sector industrial i comercial els increments deixen els preus així: 62 ptes. pel primer bloc, 69 pel segon i 90 pel tercer.

reordenació del centre urbà. Els elements essencials a realitzar seran la definició d'usos i l'arranjament de la Velcro, la reconversió i endreçament de la plaça de Vendre i de Can Doro i l'endegament de la Sala i de la plaça Nova.

De protocols i pantalons

El grup municipal de Convergència i Unió va presentar una interpel·lació al ple de setembre sobre el protocol de la Festa Major. El regidor de CiU Francesc Espadero es queixava del fet que, després que l'Ajuntament havia dictat unes normes de protocol, un membre de l'equip de govern no les va respectar en la vestimenta. L'alcalde, Antoni Soy, va dir que la postura convergent en aquest afer s'acostava a la inquisició i que coartava la llibertat individual. Finalment, el regidor al·ludit, Jordi Pinart (que portava pantalons curts en la diada de Sant Domingo), entre altres consideracions, va titllar la interpel·lació de sexista "perquè les dones també tenen dret a veure les cames dels homes".

Jornades de comerç

La necessitat d'un procés de modernització, d'especialització i de dinamització dels comerços, i la conveniència d'una millora de l'espai urbà. Aquestes són les principals conclusions de la prediagnosi del comerç d'Argentona que va realitzar l'empresa PGP i que es va presentar a principis d'aquest octubre en unes Jornades de Sensibilització del comerç i els serveis de la vila. Les jornades van tenir un seguiment molt important, sobretot pel que fa als botiguers, la Unió de Botiguers i l'Ajuntament. Les diferents parts en feien una valoració molt positiva. El president de la Unió de Botiguers, Mía Puig, apuntava com a idea de treball la necessitat de recuperar el referent "ser d'Argentona" i aconseguir fidelitzar els clients. Tancades les jornades, el següent pas ara, tal com deia el regidor de Promoció Econòmica, Joan Vaquer, serà la preparació d'un pla de dinamització que es farà efectiu a mig termini, en uns dos o tres anys. Tanmateix, des del consistori es treballarà també des d'un altre front: la

Un dia diferent

El dia sense cotxes a Argentona va celebrar-se de manera diferent a la resta de municipis. En comptes de fer-se el dia 22 com arreu d'Europa, l'ajuntament de la vila va decidir traslladar-lo al diumenge 25 per potenciar l'aspecte lúdic de la jornada. El carrer gran va quedar tallat entre les 11 del matí i les 2 del migdia. També es va organitzar una bicicletada popular que al migdia va reunir més d'un centenar de vilatans que van poder fer un tranquil recorregut per diversos carrers. Com a recompensa els participants van gaudir d'un refrigeri i van rebre una samarreta. L'objectiu d'aquest tipus de jornades és conscienciar la ciutadania per utilitzar els mitjans de transport més respectuosos amb el medi ambient.

COSES DE LA VILA

El Cros amb Ríos

L'alta participació ciutadana i el particular homenatge a l'atleta olímpic José Ríos van marcar l'edició passada de les festes del veïnat de Sant Miquel del Cros. L'esportista va rebre moltíssimes mostres de suport per part dels seus convilatans en un gest que el va emocionar. Cal destacar també el festival de flamenc, que va cloure's amb una memorable actuació del cantaor Antonio Alemania. La gimcana organitzada pel Centre Obert i la botifarrada popular amb concurs de postres inclòs van despertar també molt interès. Els Diables, com ja és habitual, van tancar les festes amb un gran correfoc.

Arenas i la Vellesa

El 17 de setembre es va celebrar una nova edició (51) de la Festa d'Homenatge a la Vellesa d'Argentona amb la participació de 38 avis i 92 àvies de més de 75 anys. Jaume Arenas, una de les ànimes de la Festa, ja no va formar part de l'organització aquest any sinó que es va incorporar de ple dret com a homenatjat en haver arribat ja als 75 anys d'edat. Arenas va rebre una placa commemorativa d'agraïment al seu treball i a la tasca desenvolupada des del Patronat de la Vellesa. Enguany els padrins de la celebració van ser Esteve Català i la seva esposa Angelina Lladó. La qualificació d'avis d'honor va recaure als homenatjats de més edat: Jaume Casanovas i Rosa Estrada. L'humorista Santi Sans i el cantant

Gregori van amenitzar un dinar amb 260 comensals que es va tornar a fer sota una gran carpa a la plaça Nova.

Clofent, reelegit

El diputat socialista argentoní Josep Clofent va revalidar a mitjans del passat mes de setembre la condició de president del PSC del Maresme. El nomenament de Clofent va fer-se en el decurs del Tercer Congrés del partit a la comarca, que va servir per renovar la cúpula dirigent de la formació i en el que hi van participar un total de 110 delegats. L'argentoní, que continuarà portant la cartera d'Acció Parlamentària, compartirà direcció amb nous companys d'executiva, entre d'altres, el mataroní Esteve Terradas (primer secretari) i el dosriuenç Josep Jo (secretari política territorial), actual president del Consell Comarcal.

Malabars i xanques

El remodelat pati de la Velcro ha donat al Casal de Joves no només un millor accés (el que hi havia fins ara pel carrer Enric Granados es taponava de seguida de gent) sinó també la possibilitat de fer més activitats. L'espai es va estrenar a principis del mes d'agost, just després de la Festa Major, amb un concert musical. Després han arribat els tallers de xanques i malabars, que s'han posat en marxa amb molta participació.

Els padrins de la Festa, Esteve Català i Angelina Lladó.

Sí però no...
Encara que...

Rosa Vila

Canvi d'hàbits

El primer divendres de tardor se'ns demanava quecol·laboréssim en el dia europeu sense cotxes. No en vam fer gaire cas i no va passar res. El diumenge següent, des de l'Ajuntament, se'ns proposava participar en la bicicletada popular per un carrer Gran tancat als cotxes. Varen ser poques les bicicletes que hi van anar i moltes les que ni se n'assabentaren, però no va passar res. Al cap d'una setmana no vam poder comprar peix fresc i no va passar res, tot i l'amenaça de més vagues de pagesos, pescadors i transportistes. S'esgotava la benzina, i no va passar res, al contrari, teníem els dipòsits més plens que mai.

Sabiem que vindrien més vagues però que no passaria res, tot i que no ens imaginàvem que hauríem de reviure mesures repressives ja gairebé oblidades, amb porres de goma o ideològiques. I mentrestant els analistes de la situació ens parlaven de canvi d'hàbits.

Qui ens ve ara a parlar de canvi d'hàbits? Europa? Ja fem prou preparant-nos per un euro que ni hem triat. Reduir la mobilitat? Quina bestiesa!, i menys ara que els argentonins estem tan ben comunicats! Tornar a empetitir el nostre món de relacions? Amb el que ens ha costat ser urbanites! Abandonar les autopistes? Malaguanyades! Anar a la feina a peu? Quina pèrdua de temps! Muntar-nos l'oci sense cotxe? Impossible: a la matinada no arriba el bus a Argentona! Anar a comprar al poble i més sovint? Quina dependència més tonta!

Agafar el cotxe només els caps de setmana, quan sigui necessari o per viatjar? Que ho facin els de les grans ciutats!

Almenys tot plegat ens hagués servit per parar atenció en un tema prou important (consum, enlluernament, pèrdua de valors?) i que segurament només té una solució: la de trobar molts petits bons hàbits particulars i unir-los per exigir-ne un de més gros als que tenen la paella pel mànec – o les porres, els pous del cru o el preu del dòlar.

Un any Aqstic

Feliç aniversari del grup musical argentoní, teloners dels Lax'n Busto a Anglesola

Argentona continua veient néixer i evolucionar grups i intèrprets musicals. A la vila hi ha ritme, hi ha trempera pel cinquè art. En aquest panorama, els Aqstics, un grup nascut oficialment l'estiu del 99, ha celebrat el seu primer any, el seu primer aniversari per la porta gran. El passat 1 de setembre actuaven amb a teloners del prestigiós conjunt de rock català Lax'n Busto al Palau d'Anglesola. Els argentonins van desgranar davant d'unes dues-centes persones una selecció de les seves millors cançons. Temes com «Fes-ho per mi», «Cosa de bruixes» o «Calidoscopi» van sonar amb força durant els trenta minuts anteriors a l'actuació del grup del Vendrell. El públic, entre el qual hi havia quaranta persones procedents de Mataró i Argentona que es van desplaçar amb un autocar organitzat pel mateix grup, va corejar «Aqstics, Aqstics» juntament amb la resta de les persones que van assistir al concert. «Va ser una experiència diferent a tot el que havíem imaginat. Estàvem tan nerviosos... però al final va sortir bé», confessava Eloi Aymerich, guitarrista i cantant de la formació de la vila.

Un grup de futur. Amb aquesta actuació, els Aqstics culminaven la trajectòria ascendent que ha marcat la tònica d'aquesta temporada. Els integrants del grup, Gener Salicrú (veu, baix i clarinet), Ferran Valls (guitarra), Oriol Alzina (guitarra i veu), Eloi Aymerich (guitarra i veu) i Joan Lòpez (percussió), han impregnat Argentona,

Mataró, Caldetes, Vilassar de Dalt, Arenys de Munt, Vilasana, el Palau d'Anglesola (els dos darrers del Pla d'Urgell) i Vic, durant el Mercat de Música Viva, amb la seva música característica pel so acústic de tres guitarres i un baix acompanyats per la percussió i un clarinet. Tot això sota l'esplèndid joc de veus que recorda les melodies dels Flying Pickets, els Beach Boys o els catalans Gossos. Aquesta és, sense cap mena de dubte, la millor particularitat d'un grup que amb només un any d'història s'ha precipitat al cim de l'actualitat musical de la comarca amb un repertori propi que arriba a les divuit cançons. Com en moltes altres formacions musicals, els mitjans són els que són, i ells mateixos s'han d'espavilar a produir-se la seva pròpia maqueta. Amb els avenços informàtics, això cada cop resulta més assequible. Els Aqstics estan ultimant la seva primera tarja de presentació, la primera maqueta. «Confiem a tenir-la llesta tan aviat com sigui possible», comenta Ferran Valls, membre del conjunt. A partir d'aquí comença la feina de promoció i després Déu dirà. «No tenim pressa: continuem treballant i sobretot aprenent de tot allò que escoltem i que ens anem trobant. L'objectiu principal és que a la gent li continuï agradant la nostra música. Amb això ja ens sentirem satisfets», acaba dient el líder del grup.

Assessoria per dones

Gran part de les demandes que atenem en els Serveis Socials d'Atenció Primària del municipi es relacionen amb problemes que afecten directament o indirectament les dones:

- Maltractaments psíquics i físics.
- Problemes d'inserció laboral.
- Problemes de relacions familiars i de parella.
- Estrès i inestabilitat emocional a causa de situacions de monoparentalitat, d'excés de càrregues familiars, etc.

Sovint, a més a més de l'orientació i suport psicològic, social i educatiu que ja s'ofereix des del nostre servei, és necessària una informació i també orientacions sobre els aspectes legals de la situació motiu de consulta.

Des d'aquest octubre i gràcies al suport de l'Oficina Tècnica del Pla d'Igualtat de la Diputació de Barcelona, Argentona disposa d'un servei d'assessorament jurídic. Són dues advocades de l'associació Dona i Drets les qui porten a terme l'assessoria.

El servei va començar a funcionar l'onze d'octubre en les dependències de l'antiga fàbrica Velcro. En aquest espai, les dones poden fer consultes relacionades amb temes de separacions, divorcis, parelles de fet, maltractaments, tuteles, problemes de vivenda, impagats, pensions, incapacitacions, acomiadaments, etc. i en general qualsevol consulta de tipus legal.

El servei és gratuït i per accedir-hi cal demanar hora als Serveis Socials d'Atenció Primària de dilluns a divendres de 9h a 13h.

L'assessoria funciona tots els dimecres de 15h a 17h de forma quinzenal.

L'equip de Serveis Socials

Els Amics d'Ayaviri

Es constitueix una ONG a la vila per ajudar una petita localitat del Perú

Joan Pannon, l'enllaç de la ONG al Perú, entre nens d'Ayaviri.

Viu en un dels països més pobres de l'Amèrica Llatina, en una de les províncies amb més grau d'analfabetisme i de desnutrició infantil, en una localitat que lluita cada dia contra la misèria. En el seu tir endavant, els habitants d'Ayaviri, un poble de l'altiplà del Perú, a tocar dels Andes, han vist com Argentona es creuava en el camí amb una extraordinària solidaritat. El 1997, un argentoní, Joan Pannon, iniciava amb la seva jubilació un constant i desinteressat treball al seu costat dins el Casal de Sant Josep, un centre de formació de la Prelatura d'Ayaviri, representada pel bisbe maresmenc Joan Gudayol. En aquest temps, Pannon recolliria vivències i coneixements per acabar escampant la llavor a la vila: l'ONG Associació d'Amics d'Ayaviri, que es va presentar durant la Festa Major passada. "Tots som necessaris i ningú imprescindible. Per això he procurat garantir un relleu d'ajut a aquella zona per quan jo i el bisbe ja no hi siguem".

Un milió i mig d'ajut municipal. L'entitat, formada per una vintena de persones, feia ja temps que estava en gestació però fins aquest estiu no es van poder aprovar els seus estatuts. La junta està composta per: Dolors Bufías (presidenta), Jordi Suari (vicepresident), Teresa Rey (secretària) i Joaquim Garcés (tresorer). En el seu bateig social, els Amics d'Ayaviri van recaptar prop de dos milions de pessetes per a la causa. Un milió i mig procedia de l'Ajuntament. "És una ONG que ens fa sentir molt propera i de la que podem tenir informació directa i continuada. És molt important la tasca que fan, tant de sensibilització de la gent respecte la situació del tercer món com pel coneixement clar del mateix que s'obté", assenyalava la regidora de Solidaritat, Montse Brugal. La resta d'aportacions van ser fetes per particulars. "Ha estat una gratificació veure la gran acceptació que ha tingut la iniciativa. No m'ho esperava. Ha valgut la pena l'esforç". A banda s'han

de comptar els molts apadrinaments d'infants (3.500 pessetes mensuals) registrats aquests dies de la Festa.

Projectes de treball. La nova associació humanitària gestionarà aquests diners, que es destinaran a diferents obres socials d'Ayaviri. D'entrada, s'endegarà un programa de suport a la pagesia. "Introduïrem l'experiència dels hivernacles, molt interessant com a alternativa a les condicions climàtiques de la regió, amb mig any de pluges i mig de sequera", apunta Pannon, enllaç de l'ONG al Perú. També es recolzarà a les famílies necessitades, es portarà un control dels apadrinaments i s'atorgaran beques d'estudi per a joves qualificats. Per altra banda, es potenciarà el Casal de Sant Josep. "No podem oblidar-nos d'aquest espai, una eina d'ús diari per la pròpia comunitat". D'aquesta manera es construirà una altra aula d'estudi, una farmàcia naturista, un taller de ceràmica, una petita fusteria, i un taller de suport a la biblioteca per a la restauració de llibres. Fins i tot s'han projectat 10 habitacles per facilitar el pas i l'estada del voluntariat, dels socis col·laboradors de l'ONG i dels agents pastorals. "El que ens interessa és que vingui la gent, que vegi el que fem, que es resolgui l'interrogant de saber on van a parar els ajuts solidaris". Dins les actuacions immediates també hi ha la posada en marxa d'un museu arqueològic i antropològic, una biblioteca amb 4.500 volums i una sala d'actes ben equipada.

Legalització al Perú. L'ONG argentonina s'ha fixat com a una de les seves prioritats la legalització com a entitat al Perú per tal d'evitar que les autoritats del país requirissin part del material humanitari que s'envia, fet que malauradament es produeix sovint. Cap al novembre, és previst que a la Caixa Laietana d'Argentona hi hagi una exposició àmplia sobre els projectes de treball dels Amics d'Ayaviri, i pel gener, una persona de la vila podria viatjar a la localitat andina per reforçar la tasca educativa i social de Pannon. (Quotes ONG: Soci Protector, 3.000 ptes./mes mínim; Soci Popular, lliure).

Gairebé dos milions de pessetes, la majoria (1,5) aportats per l'Ajuntament, han estat les primeres donacions que ha rebut la nova associació humanitària argentonina que es va presentar en societat durant la passada festa Major. L'entitat gestionarà aquests diners per realitzar projectes agrícoles, socials i culturals a Ayaviri, una comunitat situada a l'altiplà del Perú, una zona on l'argentoní Joan Pannon (principal impulsor de l'ONG) hi porta des de fa temps una intensa activitat missionera.

Àlbum olímpic

José Ríos, campió d'Espanya dels 10.000, queda divuitè a la final de l'especialitat als Jocs de Sidney

Ríos va viatjar a Austràlia a finals de la primera setmana de setembre. El seu primer contacte amb la gran illa va ser a la ciutat d'Adelaida, al nord-oest del país. La Federació va dur una part dels atletes allí perquè s'aclimatessin, però la veritat és que la temperatura (feia un fred que pelava) no tenia res a veure amb Sidney. En aquests dies, l'argentoní va poder conèixer dos dels símbols australians per excel·lència: els cangurs i els coales.

Els expedicionaris espanyols que van estar a Adelaida no van poder desfil·lar en la gran cerimònia inaugural, però sí que van vestir-se amb la roba oficial per celebrar l'esdeveniment a l'habitació. José Ríos, al costat de tres marxadors: Eva Pérez, David Márquez i Maria Vasco (medalla de bronze als 20 km marxa).

Un cop a Sidney, l'atleta de Sant Miquel del Cros va poder gaudir del plaer de la gran vila olímpica. Ríos va compartir moltes hores amb companys d'altres especialitats i grans estrelles de diferents modalitats. En aquesta imatge, al costat de Redolat (1.500), Cerezo (800) i Molina (10.000). Aconseguir una foto amb Maurice Green (el rei de la velocitat) era poc més que impossible. Segons ens explicava l'argentoní, Green estava envoltat de fortes mesures de seguretat.

La primera visita a l'Estadi Olímpic va ser com a espectador. José Ríos ja va adonar-se de l'impacte mediàtic i públic d'uns jocs olímpics. A la foto, altre cop la marxadora catalana Eva Pérez.

Estava il·lusionat per la marca amb què arribava, 27.22.20, assolida el 13 d'agost quan va guanyar el títol de campió estatal de 10.000 a Gijón.

L'argentoní va debutar a les Olimpíades el divendres dia 22 de setembre gairebé a les 10 del vespre (13.00, hora d'aquí) en la segona semifinal dels 10.000 metres. Ríos es va classificar en novè lloc i va entrar per temps a la gran final del dilluns 25. L'esforç realitzat en la semifinal i en la llarga temporada transcorreguda li van passar factura i la finalíssima es va convertir en un infern per ell. Tot i que les cames no l'aguantaven, va poder acabar divuitè. Gebresselassie es va emportar tota la glòria. **FOTOS: JOSÉ RÍOS.**

Més que un entrenador

Carles Moliné en el seu ambient.

Diuen que viu al camp de futbol. S'hi passa hores i hores. La seva dedicació va molt més enllà del que li puguin pagar. Aquest esport és gairebé la seva vida. "Sí, és una part molt important, un sentiment, una manera de pensar, de fer, de transmetre les meves experiències als joves d'aquest poble. El futbol és una filosofia molt important de la vida. T'ho ensenya tot... a conèixer; coneixes nova gent, noves cultures; fas amics, enemics. No és el número 1 perquè sí", afirma, amb un posat convençut, Carles Moliné, coordinador general esportiu del FC Argentona. Promocions i promocions de jugadors de la vila han passat per les seves mans. Alguns d'ells són ja realitats del futbol català (els germans Nieto, Canals, Yagüe, Serra...).

Un futbolista brillant. Moliné (Badalona, 1955) es va formar al club més important de la seva ciutat natal, en el qual jugaria en totes les categories fins arribar al primer equip a Tercera Divisió. Era un lateral esquerre ràpid, tècnic i expeditiu. Del Badalona aniria traspasat al Masnou (també de Tercera). Durant el servei militar va jugar al Mazarrón (un Preferent de Múrcia) i a El Ferrol (un Preferent de Galícia). Va tenir un pas també destacat pel futbol sala, fitxant pel Tiritas Mataró de Divisió d'Honor. Amb 26 anys, i després d'una petita escala pel CE Mataró (Terce-

ra), Carles Moliné va acceptar l'oferta de l'Argentona per fer d'entrenador-jugador. En 8 anys, va viure un ascens a Segona Regional i un immediat descens a Tercera. Al 1988 va marxar per discrepàncies amb la nova junta directiva i fins el 92 no va tornar. Li van encarregar la construcció d'una gran estructura esportiva de club. I el temps i el treball han fet que avui sigui una realitat: amb 14 equips de diferents edats (uns 300 futbolistes) i el primer, consolidat a Segona Regional. "Ara estem en el millor moment de la història de l'Argentona. Hi som per la feina que s'ha fet sempre, des de la fundació de l'entitat. Hi ha hagut moments més bons i més dolents però sempre s'ha tirat endavant. El futbol són resultats i els últims han estat molt bons". Ara, es vol prendre un respir, i per això ha cedit el timó del primer equip a un altre tècnic, Antonio Civantos (ex-entrenador de l'Horta, Verdiblanca, Juventus...). "Estava cansat, entenc que s'havia acabat una etapa també dins l'equip amb la marxa de molts jugadors i convenia encetar-ne una altra de ben nova".

Personalitat forta. Té fama de tipus dur, de caràcter fort. Les xifres parlen però clar. Al seu voltant ha crescut i de quina manera el club. Moliné reconeix que la seva personalitat li ha generat crítiques però hi treu ferro. "Més que criticar, la gent –i no vull ser pedant– em sembla que em té

Va arribar al FC Argentona gairebé fa 20 anys com a entrenador-jugador. Se n'hi va estar 8, va marxar, va tornar, i en porta 8 més. Carles Moliné, després de situar el club en el seu millor moment esportiu, ha deixat la banqueta del primer equip per centrar-se en altres tasques. Home de caràcter, de dedicació impagable i amb extraordinària passió pel futbol, Moliné es mirarà ara els toros des de la barrera.

enveja. En més de 40 anys, llevat d'alguna malaltia meua o dels meus, en dedicació no m'ha guanyat ningú. Sóc una persona guanyadora. I tot el que sigui dir les coses com les sent un sense ferir ningú i pensant en millorar no crec que faci mal. I si aquest és el meu mal, aleshores seré un malparit. No crec que sigui una persona dolenta ni forta de caràcter. El que aquí remeno és bastant important i he de tenir una personalitat, una manera de fer perquè rutlli. De vegades d'un rebot, d'un altre i un altre, el que ve l'últim és el que rep. I aquest diu: "caram, quin caràcter que té? Com pica, no?" Els que em coneixen, però, saben que sóc un tros de pa".

Un somni, el camp de gespa artificial. Quant a número d'equips i de futbolistes, Moliné considera que el club ha tocat sostre. El que cal urgentment per mantenir tot això i millorar-ne la qualitat és renovar les instal·lacions esportives, i no només les del futbol. "Argentona no viu de cara a l'esport. Hi viurà quan es dediqui a millorar les instal·lacions tant del futbol com del bàsquet, o de qualsevol club que remena un grapat de gent. Necessitem un camp de gespa artificial. No deixo de reconèixer que s'han donat alguns passos per millorar la situació, però amb això no n'hi ha prou. No podem continuar així".

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA

IMMOBILIARIA

CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona. Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.

ARGENTONA: Nova promoció de cases adossades, Can Serra de Lladó i Can Barrau i Sant Sebastià a partir de 40.000.000.-

ARGENTONA: Fabulosa parcel·la de 750m2, a prop del centre, fa cantonada i amb vistes al mar. 26.000.000.-

ARGENTONA: Fantàstica torre, nova a estrenar, a prop del centre, parcel·la de 750m2, 400m2 edificats. Gran ocasió, informi's a la nostra oficina. 69.000.000.-

ARGENTONA: Esplèndid pis, nou d'any, amb parking inclòs. 20.500.000.-

ARGENTONA: Pis nou de 4 anys, gran terrassa, amb parking inclòs. Ocasió per canvi. 24.500.000.-

ARGENTONA: Can Raimi, torre preciosa, part plana, garatge per a 2 cotxes. 28.000.000.-

ARGENTONA: Exclusiva gran torre de només un any, sobre el camp de futbol, sala d'estar de 40m2, 3 hab., la principal amb un gran vestidor, més 2 hab. annexes en planta baixa, garatge per a 4 cotxes, portes de roure, calefacció, gran jardí amb gespa, orientada al sol. 58.000.000.-

ARGENTONA: Les Ginesteres, torre amb molt bon estat, jardí pla, amb gespa. 3 habitacions, sala-menjador, llar de foc, cuina-office, gran traster-bodega, acabats de gran qualitat. Urgeix per canvi. 35.700.000.-

ARGENTONA: Can Ferreters, parcel·la 1.100m2, gran ocasió per canvi. 12.900.000.-

ARGENTONA: Parcel·la llana a Can Ferreters de 730 m2, per canvi. 18.500.000.- No s'ho perdi, li edifiem casa d'una planta de 120m2, per 33.000.000.- Informi's a les nostres oficines.

ARGENTONA: Centre, estudi tipus loft. Nou a estrenar. 14.500.000.-

ARGENTONA: Les Ginesteres, torre de 110 m2 en parcel·la de 800 m2, 4 habitacions, gran sala-menjador de 35 m2, 1 bany amb hidromassatge, cuina equipada, petita piscina, possibilitat d'aixecar una altra planta. Ocasió 29.500.00.-

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)
- DIVENDRES AL MIGDIA TANCAT

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

DETERGENT WIPP Maleta 15 cac. 2,025 kg.	669	RENTAVAIXELLES CORAL 1 l.	99
CARGADOR D'AFAITAR GILLETTE Match 3, 4 u.	959	OLIVES SERPIS Farcides 350 grs.	105
CAFÈ MARCILLA Molt, nat. i mescla 250 grs.	199	CAFÈ NESCAFÈ Normal i descaf. 100 grs.	439
VI DON GARCIA Brik blanc, rosat i negre	115	SOPA GALLINA BLANCA Sobres tots tipus	69
PASTES GALLO Tots tipus 250 grs.	52	OLI OLIVA LA ESPAÑOLA 1 l. 0,4"	349
CERVESA XIBECA Pack 6	239	ARRÒS EXTRA GARRIDO 1kg	139
XOCOLATA NESTLÈ Dolça, llet i vainilla	89	TOMÀQUET MADUR 1 Kg	80
PALADINE Instantani 350 grs.	309	POMES STARKING	95

PER FER MÉS FÀCIL LA SEVA COMPRA
POT PAGAR AMB TARGETA DE CRÈDIT

CENTRE DE YOGA

PROFESSORA: Carolina Tapias

AFILIADA A LA UNIÓ NACIONAL I INTERNACIONAL DE YOGA

Professorat amb 19 anys d'experiència al teu servei

CLASSES MIXTES: Matí - Tarda - Nit

CLASSES ESPECIALS: Tercera edat i embarassades

INFORMACIÓ

Telèfon 93 797 18 35

Cada dia de 13:00 a 15:00h

i els divendres de 19:00 a 20:00h carrer les Parres, 3

ARGENTONA:
C/ Les Parres, 3

MATARÓ:
C/ Meléndez, 31

Escoda ADVOCATS ASSESSORS Codina

Bufet d'advocats multidisciplinar

- Fiscal-Laboral-Comptable
- Assessorament d'empreses, Societats
- Impagats
- Cooperativisme i economia social
- Herències, separacions i divorcis
- Arrendaments
- Dret Urbanístic
- Penal
- Civil
- Accidents de circulació i indemnitzacions

Carrer Gran, 54 - Argentona
Tel. 93 797 40 15 / Fax 93 797 40 16

"GENT D'AQUÍ"

ARGENTONA
104.6^R_D

un programa de retrats
d'argentonins de la vida quotidiana

tots els dimarts de 8 a 9
del vespre amb **LLUÍS VILÀ**

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clíniques**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

GARCÍA RUIZ - E. BONE

• PUNT DE SERVEI - FECSA enher

Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió

• **OBRES I CANALITZACIONS**

• **INSTAL·LACIONS MT I BT**

• **INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA**

• **MANTENIMENT EMPRESES**

• **AIRE CONDICIONAT**

• **CALEFACCIÓ**

• **TELEFONIA MÒBIL AMENA**

• **TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓ**

iii DÚO, DÚA,
DÚATE!!!

amena
TU LIBERTAD.

PTAS.
MINUTO

CON QUIEN QUIERAS PARA TODA LA VIDA.

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ